

Fodnote-manual

Nogle af de mest almindelige ”fodnote-teknikker” gennemgås i det følgende, med eksempler fra forskellige elevopgaver:

Fodnoter i forbindelse med *redegørelsesafsnittet* (her: redegørelse for sociologisk teori) →

Baudrillard mener, at den postmoderne virkelighed består af en pærevælling af opdigtede billeder og illusioner, som ingen mening har. Dette munder ud i en tilstand af *hyperrealitet*, som især er karakteristisk for det vestlige samfund. Virkeligheden bliver således uvirkelig og overtages af medievirkeligheden, hvor fiktion og fakta blandes til ukendelighed.¹

Fodnoter i forbindelse med *analyseafsnittet* →

Bengtsson beskriver i høj grad narkomiljøet gennem personernes handlinger, hvilket gør det meget nærværende for læseren:

*”Jeg finder værktøjet frem. Jeg har aldrig været så dygtig til noget arbejde, som jeg er til det her. Mine hænder ved lige, hvad de skal gøre, de ryster, men de arbejder effektivt. Finder skeen frem, binder bæltet, tænder lighteren... det her er min tid. Jeg prikker hul i huden. Så sker det. Der er en fest inde i mit hoved.”*²

Forkortelsen *Ibid.* – bruges ved flere henvisninger i træk til samme kilde: Man bruger enten den latinske forkortelse *Ibid.* (eller den danske Smst.). Begge forkortelser betyder, at der refereres til samme kilde som i den fodnote, der står lige ovenover. →

Bengtsson gør ikke brug af lange indviklede sætningskonstruktioner, men derimod af korte sideordnede sætninger, som får historien til at virke enkel og kontant – dette ses fx i følgende barndomserindring, hvor hovedpersonen beskriver moderens nye kæreste: *”Den følgende lørdag kom Henrik til middag. Han var en stor mand med et kraftigt lyst overskæg. Han havde store hænder, talte højt.”*³

¹ Ib Bondebjerg: *Medier og postmodernisme*, s. 43.

² Jonas T. Bengtsson: *Submarino*, s. 169.

³ *Ibid.*, s. 242.

Ved et citat, som ikke er hentet fra den originale kilde, men fra en anden bog henvises både til originalkilden og til den kilde, man har taget citatet fra (typisk en lærebog):

Heinrich Steffens' formuleringer om "geniet" kom til at præge den romantiske idealisering af kunstneren, også i Danmark:

*"Geniet er Guddommens egen Straale, der nu og da glansfuldt bryder ud af Massen og i klar Harmonie samler, hvad Talentet eensidig adsplitter. Til at bedømme et Genie kan man aldrig bruge regler, som Tiden give; thi der er intet Genie, som ikke rager ud over sin Tid, skaber en nye."*⁴

Ved henvisning til et citat, som fortsætter på næste side i bogen, skrives forkortelsen f.

En svag i videnssamfundet har ikke nødvendigvis en dårlig økonomi men er derimod tynget af nogle sociale og kulturelle problemer, hvilket dog ofte kombineres med en dårlig økonomi. Dermed indføres to vigtige begreber, der begge knyttes tæt til ulighed: "fattigdom" og "social eksklusion"⁵

⁴ Heinrich Steffens: *Philosophiske Forelæsninger*, 1803, her citeret efter Kaspersen m.fl.: *Spurvesol*, bind 2, s. 18.

⁵ Morten H. Thorndal: *Sociologi ABC*, s. 86f.